

безаварійної економічної роботи, а також необхідна ліквідація застарілого й створення замість нього нового виробництва.

На відміну від НТП інноваційний процес не закінчується так званим впровадженням, тобто першою появою на ринку нового продукту, послуги або доведенням до проектної потужності нової технології. Цей процес не переривається й після впровадження, тому що в міру поширення (дифузії) нововведення вдосконалюється, робиться більше ефективним, здобуває раніше невідомі споживачу властивості, що відкриває для нього нові області застосування й ринки, а отже, і нових споживачів [2].

Таким чином, цей процес спрямований на створення необхідних ринком продуктів, технологій або послуг і здійснюється в тісній єдності з середовищем: його спрямованість, темпи, мета залежать від соціально-економічного середовища, у якому він функціонує й розвивається.

Список використаних джерел:

1. Варналій З.С. Конкуренентоспроможність національної економіки: проблеми та пріоритети інноваційного забезпечення / З.С. Варналій, О.П. Гармашова. – К.: Знання України, 2013. – 387 с.
2. Інноваційна політика: Європейський досвід та рекомендації для України [аналітичні матеріали] / ред. І. Єгоров [та ін.]. – К. : Фенікс, 2011. – Т. 1. – 214 с.
3. Росвелл Рой. Изменение характера инновационного процесса. – М., 2010. – 127 с.

Семенова Я.В.

студентка,

Миколаївська філія

Київського національного університету культури і мистецтв

«МІСТО СПЛЯЧИХ ЛЕВІВ»: ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КУЛЬТУРНОЇ СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Львів – місто в якому поєднуються культури Заходу та Сходу. Незважаючи на свою довгу історію, Львів зумів зберегти безліч будівель, побудованих майже відразу після його заснування. У місті досі можна знайти і старі будинки, і храми, і затишні вузькі вулички. Як відомо, деякі заможні жителі міста в XVI-XVII ст. запрошували талановитих архітекторів з усієї Європи, які зробили зовнішній вигляд Львова дійсно неповторним. В межах 10-хвилинної пішої прогулянки можна побачити чудові зразки української, польської, вірменської, єврейської, німецької, австрійської та інших культур. З 1998 р. старий центр Львова оберігається UNESCO.

Щорічно місто Лева відвідують біля 1 000 000 туристів. І навіть найдосвідченіші мандрівники стверджують, що Львів є для них одним із найнесподіваніших відкриттів. Тут налічується 50% архітектурних пам'яток всієї України. Неймовірно те, що незважаючи на дві світові війни, які прокотилися Львовом (протягом останніх 100 років місто сім разів переходило

з рук в руки внаслідок воєнних дій), всі архітектурні шедеври дійшли до наших часів в оригінальному вигляді.

Туристів на чарівні вулички, зроблені з бурківки та всіяні квітами, приваблюють різні розкішні будівлі, церкви, храми, кожна з яких є незвичайними та мають свій стиль. Місто стало важливим духовним осередком для різних конфесій та релігій. Слід зауважити, що саме в Львові зафіксований світовий рекорд: 6 релігійних споруд знаходиться на території старого міста. 1 500 000 осіб взяло участь у Львівській Літургії, яку проводив Папа Римський Іван Павло II. Львів'яни зберегли всі святкові традиції, і на найбільші релігійні свята місто виглядає справді неймовірно.

Діапазон мистецького Львова вражає. З одного боку – це місто класичного мистецтва, а з іншого – місто неординарних ідей та постатей. Львів стає Офіційною Культурною столицею України в 2009 р. В центрі міста знаходиться 25 мистецьких галерей. А перша друкована українська книжка видана у Львові 1754 р.

У місті постійно відбуваються різноманітні заходи. 50 великих фестивалів щорічно проводяться у Львові. 8 з них увійшли у ТОП-100 найкращих подій українського туризму [1, с. 41]. Справжні прихильники Львова приїжджають до міста по декілька разів на рік аби лише не пропустити свої улюблені події.

До списку «пивних столиць» світу безумовно потрібно додати місто Лева (в якому нараховують понад три тисячі зображень цих тварин). Ще у 1425 р. у місті зварене перше пиво; місцева пивоварня збудована 1715 р. і функціонує до сьогодні. У центрі міста знаходиться 40 кнайп (від нім. Kneipe – заклад, де подають насамперед спиртні напої) із живим пивом і один єдиний в Україні музей пивоваріння. І навіть є єдиний у світі пам'ятник українському пивовару. Тож шанувальники пива можуть сміливо їхати до Львова та насолоджуватися клясою.

Сьогодні Львів – це рай для ласунів. У місті десятки закладів, де варять чудову каву та шоколад, готують власні цукерки та солодоці. Історія задає тон та смаки. 1683 р. львівський купець Юрій Кульчицький привіз каву до Європи. 1803 р. у Пасажі Андрєполі відкрилася перша в місті цукерня, а 1882 р. – заснування першої львівської шоколадної фабрики. «Львівська майстерня шоколаду» – найвідоміша у Львові шоколадна майстерня, де солодоці виробляють в ручну і де можна спостерігати за їх роботою. У 2012 р. 955 000 осіб завітали до майстерні. Горняток з кави приблизно за 2012 р. випито 250 000 000 [2, с. 77].

У місті працює низка туристичних фірм, які готові надати свої послуги кожному, хто бажає гарно провести час. Туристам пропонуються різноманітні тематичні екскурсії містом, можливість відвідати численні музеї, театри, храми, провести час у паркових зонах міста, аквапарку, басейнах, а також приємно посидіти в кав'ярнях чи ресторанах Львова.

Протягом своєї історії Львів постійно був на перехресті шляхів та на прикордонні. Тому не дивно, що довкола виникло багато замків, котрі до нашого часу дійшли перебудованими, проте досі вражаючими та великими.

Найбільш відомий та популярний з туристичних маршрутів: «Золота підкова Львівщини» – туристичний маршрут найбільш відомими замками Львівської області. Назву «Золота підкова» отримав через розташування замків дугою, що схожа на підкову. До маршруту, як правило, включають Олеський, Підгородецький, Золочівський, а іноді ще й Свірзький замки. Довжина маршруту – 238 км [3].

У 80 км від міста розташоване чудове село Золочів. Перша згадка про нього була у 1441 р. Цікавим буде оглянути Золочівський замок бастионського типу, який зберігся до сьогодні. Музей-заповідник включає в себе архітектурні ренесансні комплекси Великого і Китайського палаців (поч. XVII ст.), надбрамну башту, оборонні мури з бастионами та ландшафтний парк площею 12 га. Крім замку, варто звернути увагу на пом'ятки ренесансної давньоукраїнської храмової архітектури: церкву Воскресіння Господнього 1624-1627 рр. та Миколаївську церкву 1765 р.; домініканський монастир XVI-XVIII ст. з монументальним багатодекоративним бароковим костьолом Вознесіння Господнього 1731-1763 рр., а також корпусом чернечих келій 1731-1736 рр [4].

Підгірці вперше згадуються в документах кінця XIV ст. У XVII ст. тут зведено розкішний замок, осередком якого став вишуканий триповерховий палац. Цікавою є в'їзна барокова брама на палацову територію, парадна алея з трьохсотлітніми липами та ландшафтний парк, що оточує палац – пам'ятка ренесансного садово-паркового мистецтва. Неподалік палацу є костьол Св. Йосифа 1752-66 рр., Михайлівська церква 1720 р. – унікальна пам'ятка дерев'яної архітектури, також давньоукраїнське кладовище при храмі з вирубанними із каменю хрестами.

Олесько – одне з прикордонних давньоруських міст-фортець на історичній межі Галичини і Волині, що відіграло стратегічне значення у державоборчих змаганнях за владарювання цими землями. Олеський замок (1327 р.) – це найдавніший збережений фортефікальний ансамбль Львівщини. Цікавим для огляду є внутрішні покої замку-музею. Замок оточує ландшафтний парк XVIII ст. з водоймищами алеями і скульптурними композиціями. Монастир капучинів XVIII ст. з костьолом св. Йосифа 1739 р. (стиль бароко) становить єдину архітектурно-ландшафтну композицію із замком [5].

Свірзький замок – перші згадки про нього в архівних документах 1530 року, коли він належав шляхетському роду Свірзьких. Але сучасного вигляду він набув з середини XVII ст., з часу переходу його у власність графа Александра Цетнера (від імені якого названо цілий район – Цетнерівка та ботанічний сад у Львові). Граф наказав перебудувати, значно зміцнити замок. На території замкового парку зберігся костьол, заснований ще в XV ст. Сучасна мурована будівля костьолу в стилі ренесансу, яка поставлена на місці дерев'яного, що завалилася; вона походить з 1541 р. Над входом у костел і нині можна бачити рештки шляхетського герба колишніх володарів. До костелу від замку вів підземний хід.

В процесі розробки та представлення проекту на фінансування програми TACIS «Створення туристично-інформаційної інфраструктури в м. Львів» було підписано контракт для її реалізації та проведення міжнародної конференції. Втілення цього проекту в життя дозволить покращити зовнішню та внутрішню комунікаційну доступність до туристичних об'єктів за допомогою уніфікованих багато язичних носіїв інформації – планшетів, карт, табличок з назвами вулиць, різного виду вказівників.

«Центр розвитку туризму міста Львів» так називається створене некомерційне комунальне підприємство, яке намагається в повній мірі забезпечити комплекс інформаційних послуг через розгалужену мережу туристично-інформаційних центрів та пунктів.

Щорічно збільшується асортимент випущеної туристичної продукції, постійно здійснюється інформаційно-рекламна діяльність. Постійно поширюється інформація про проведення різноманітних акцій та заходів серед туристичних фірм та зацікавлених організацій для формування туристичних програм перебування туристів у м. Львів. Вперше на теренах України підготовлений атлас-довідник «Релігійні об'єкти на карті Львова».

На п'яти мовах розроблено новий Інтернет-сайт управління культури та туризму www.cultureandtourism.lviv.ua, який забезпечує легкий доступ до інформації про правове врегулювання стану туристичної діяльності м. Львів, актуальних подіях в місті, туристичних організацій та культурно-художніх закладах.

Сьогодні туризм утверджується як стратегічний напрямок розвитку Львова. Експерти стверджують, що саме туризм має стати основним пріоритетом для Львова.

Список використаних джерел:

1. Назарук М. М. Львів у ХХ столітті: соціально-екологічний аналіз / М. М. Назарук. – Львів: Українська академія друкарства, Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2008. – 348 с.
2. Львів остання захована перлина Європи / Кол. авт. – Львів : Львівська міська рада, 2013. – 177 с.
3. Мандрівки Львівщиною. Туристичні маршрути. – Львів : Львівська Асоціація Розвитку Туризму, 2014. – 21 с.
4. Замки Львівщини // Часопис «Галицька брама». – № 10-12 (106–108). – 2003. – 10-13 с.
5. Мацюк О. Я. Замки і фортеці Західної України / Орест Ярославович Мацюк. – Львів : Центр Європи, 1997.